

Práce, která má opravdu smysl

V Paprsku pracuje již druhým rokem, nicméně s klienty se ve většině případů seznámila už před více než dvanácti lety. Co je její prioritou a co by obecně přála všem lidem, kterým život komplikuje zdravotní hendikep?

Nejen na tyto otázky odpověděla ředitelka domova **Bc. Marie Wetterová**.

■ Co vás přimělo změnit předchozí profesní cestu a nastoupit do oblasti sociální péče?

Vždy jsem pracovala v kolektivech se spoustou lidí. Většinou v manažerských pozicích, kdy jsem je koordinovala, řídila... No a to je i případ Paprsku. A k té změně mě přimělo vnitřní rozhodnutí jistého profesního stereotypu a navíc směřování mého předchozího zaměstnavatele pro mě začalo ztrácet smysl. Zatímco v případě Paprsku jsem navíc cítila, a jsem ráda, že jsem se nemýlila, k výše uvedenému jakousi přidanou hodnotou. To, že na tomto místě budu mnohem více platná, protože se budu moci věnovat těm, kteří pomoc druhých potřebují téměř nepřetržitě.

■ Věděla jste přesně do čeho skutečně jdete?

To je další věc, která mne vnitřně přesvědčila o správnosti mého rozhodnutí, protože já se s řadou našich klientů měla možnost seznámit před více než dvanácti lety. V rám-

Mariška, ředitelka
Paprsku Velké Opatovice

ci zapsaného spolku Řemesla v Kunštátě, jehož jsem letitou členkou, jsme s těmito lidmi spolupracovali, vymýšleli nejruznější projekty zacílené právě pro ně. Čili ano, věděla jsem velmi dobře nejen, do čeho jdu, ale o čem je řeč.

■ Je něco, co vás za ty dva roky vaší působnosti opravdu překvapilo?

Překvapilo mě, že se ještě v roce 2019 najdou lidé mající předsudky vůči postiženým jedincům. Ale globálně bych řekla, že nic. I když... jedna věc přece jen! Překvapilo mě a utvrzuji se v tom de facto každý den, jak klidné to tady je. Myslím, že Paprsek stojí opravdu na úžasném místě s velmi pozitivní energií.

■ A změnil se za dobu vaší přítomnosti v Paprsku váš názor

Areál zahradního parku Domova
Paprsek ve Velkých Opatovicích

na osoby, které potřebují dennodenní pomoc a péči?

Čím dál víc si uvědomuji, že je holý nesmysl se na tyto jedince dívat skrze prsty. Jakkoli je odsuzovat, protože od toho tady na tomto světě nejsme. Já jsem s hendikepovanými lidmi v kontaktu od malička. Mám sestřenicu po těžké mozkové obrně, je nedílnou součástí mé rodiny. Dále moje tetička i strýček, kteří sice žijí samostatně, nicméně oba jsou hluchoněmí.

■ Kdo z vašich zaměstnanců to má v rámci Paprsku nejtěžší?

Každá z profesí má samozřejmě svoje, ale bezprostředně největší psychickou a fyzickou zátěž má na svých bedrech přímo obslužný pečující personál. U našich klientů se vždy jedná o dlouhodobý pobyt a i všechny ostatní zastoupené zaměstnanecké profese si ke klientům vy-

tváří osobní, citové vazby a pro každého z nich je pak zátěž, když se tomu či onomu klientovi něco děje.

■ Jaké je vaše přání do budoucna, máte nějaký konkrétní cíl?

Aby všichni klienti v našem domově mohli v budoucnu žít svůj život komunitním způsobem uprostřed běžné společnosti, a aby se na ně většinová společnost přestala dívat skrze prsty. Nemá k tomu nejmenší důvod! A s tím souvisí, abychom zdárně pokračovali cestou postupné transformace zařízení. Aby jak klienti, tak personál vnímal všechny přicházející změny pozitivně.

■ A pro sociální služby v této zemi obecně?

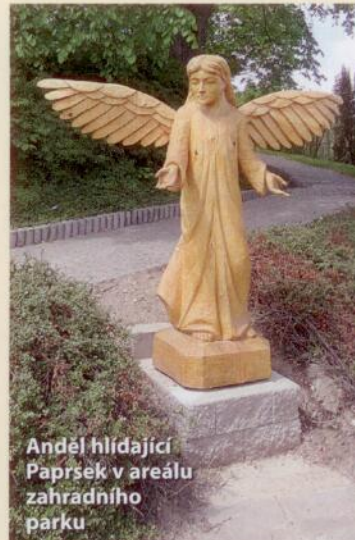
Aby co nejvíce osob s hendikepem mohlo co nejdéle zůstat doma se svými nejbližšími a sociální služby docházely

k lidem přímo domů. No a pro ty klienty, kteří stále budou potřebovat přímou a nepřetržitou péči s odborně vyškoleným personálem pak ta zmíněná malá komunitní centra. **LUN**

Foto: autor a Paprsek.eu

Paprsek Velké Opatovice

Anděl hlídající
Paprsek v areálu
zahradního
parku